terea sacri ossis superior pars duos exigit ascendentes processus, eodem modo insinuatos, quò ascendentes in lumbis uertebrarum processus cælari diximus. His excipiuntur infimæ lumborum uertebræ descendentiũ processuum tubercula. Porrò inferior sacri ossis pars (quæ tertij & angustissimi trium ossium sacri ossis humilior sedes est) orbiculari quoque protuberat corpore, lumborum uertebrarũ corporibus forma admodum simili. Nulla enim ratione illud ab his uariat, quàm quòd sacri ossis corpus lumborum uertebrarũ corporibus tanto minus sit, quanto hoc corpus ab illis mole uincitur. Præsens sacri ossis corpus uni cõmittitur[h] ossiculo, quod ex tribus ossis coccygis ossibus iam primum enarrabitur. Sub sacro itaque osse tribus ad hunc quem diximus modum ossibus concinnato,[i] alia tria collocantur ossicula ordine inuicem succedentia, & lumborum uertebris in cõformatione non absimilia. In nullo nanq; ab illis imagine differunt, nisi quòd transuersos processus latiores, quàm lumborum uertebræ, obtinent, & eosdem magis deorsum quàm sursum conniuentes: deinde spinam aut nullam, aut perquàm exiguam à se porrigunt. Corporum enim forma penitus illis respõdet uertebris, nisi forte pro ossiculorũ mole hæc aliquis, minima quæq; expendens, ampliora esse astrueret. In ascendentibus autem & descendentibus processibus ne minimùm quidem differunt. Horum itaque trium ossiculorum supremum, suo corpore tertio sacri ossis ita coarctatur ossi, ut lumborũ uertebræ inter se. Suis enim ascendentibus processibus descendentes ossis sacri processus excipit. Tria hæc inferiora ossicula Galeno coccyx proculdubio appellantur. Inter tria enim hæc ossicula, & inter horum supremum & sacri ossis inferiorem partem, non minus interuenit cartilaginis, aut potius cartilaginei ligamenti, quàm inter lumborum uertebras, quum inter tria sacri ossis ossa nihil, uti iam diximus, cernatur cartilaginis, & præcipuè in ætate prouectioribus. Deinde in canibus simijsq; musculus femur mouentiũ quartus, à tribus illis ossibus principium sumit. eum dico, quem in tertio de Administrandis sectionibus à coccyge osse enasci Galenus testatur. Quinetiam foramina neruis transmittendis incisa, Galeni in libro de Ossibus descriptioni accuratè conueniunt. Tria enim neruorum paria sacro ossi, & totidem coccygi à Galeno tribuuntur, quæ in hunc se habent modum. Veteribus Anatomes professoribus is in neruorum paribus recensendis mos fuit, ut neruorum par semper ad neruis subiectam referrent uertebram. ac proinde primum dorsalis medullæ neruorum par enumerarẽt, quod inter occipitis os & primam colli uertebram prosilit: secundum, cui inter primã & secundam colli uertebram uia exculpitur. Sic itaque primum neruorum ossis sacri par id censetur, quod inter primum ipsius os & infimam lumborum uertebram elabitur, cui foramina ad eum modum inciduntur, quo in lumborũ uertebris ea haberi iam pridem proditum est. At secundum & tertium par, non à lateribus primi paris ritu exiliunt. Quum enim ossis sacri latera articulatione cum ilium ossibus præpedirentur, impossibile fuit & hic quoque per latera neruos excidere. Quocirca in anteriori & posteriori ossis sacri sede foramina in ossium compage cælãtur, ut hac Naturæ industria ab illis neruorum paribus, quemadmodũ & à cæteris ferè omnibus antrorsum retrorsumq; soboles opportunè dirigerentur. Ac secundo quidem pari foramina in primi ossis cum secundo compage excinduntur, tertio autem pari uia paratur, quà secundum ossis sacri os tertio coalescit. Cæterùm tribus à coccyge osse pullulantibus neruorum paribus foramina perinde ac in lumborum uertebris exculpũtur. quum enim horum ossium latera (ut ossis sacri ossium) articulatione non occupentur, satius fuit eandem hîc foraminum seriem obseruare, quam in alijs uertebris laterali articulatione non præpeditis fieri docuimus. potissimum quum horum ossiculorum articulatio illi par sit, qua lumborum uertebræ inuicem coarctantur. Primum itaque par in utroque latere uno inciso foramine inter tertium sacri ossis os & primum coccygis prodit: Secundum uerò inter primum coccygis os, & secundum: Tertium autem par, inter secundum os & tertium egreditur. Ab humiliori uerò sede tertij ossis, quod dorsalis medullæ reliquum est, coniugis expers, nulliq; associatum excidit. Singulis enim ossibus sacri ossis & coccygis ossis dorsali medullæ uia exculpitur, medullæ hîc crassitiei respondens. Extremo tertij ossis coccygis ossis in canibus & caudatis simijs solida & non perforata ossa, oblonga & superius inferiusq; crassiuscula, in medio autem tenuia quadam continua serie annectuntur, caudamq; constituunt. Interdum uerò, neque id infrequenter, in multis canum & simiarum speciebus etiam plura tribus uidentur coccygis ossis ossa, eiusdem prorsus cum tribus superioribus formæ. atque ita etiam illis tunc plura neruorum paria ab illorum ossium lateribus prosiliunt. Non caudatis simijs infimo coccygis ossis ossi cartilago tantum adnascitur: quanquam tamen ex illis non adeò concinnè, atque ex canibus, Galeni sententia intelligatur. Quum igitur hæc ita in illis animalibus se habeant, ex hisq; Galeni descriptionem optimè percipiam, & pariter in scholis adeò amicè ostendam, ac postmodum in

Coccygis canini descriptio.

h 4. fi. cha. ract. 4.

i 4. fi. charact. 4. 5. 6. quæ competerent cum integrarum figur. lumborum uertebris.

Hæc ferè seriatim peruiatur ex 2. 3. fi. Cap. 11. lib. 4. prepositis.

in homine secus omnino inueniam, cur quæso scioli quidam, & in Galeni uerba iurati, ad aliud q; nihil quàm ad detrahendum & inuidè de aliorum laboribus (quum ipsi nihil possint) iudicandum nati, nunc mihi obstrepent, quòd toties Galeni placitis inter dissecandum minimè acquiescam. Quasi uerò & ipsi oculis priuarentur, ac mihi quæ meo marte adinuenio, non liceret, ob nescio quam in Galenum religionem, apud eruditissimos sæpe nostræ ætatis uiros proferre. quum interim hisce rabulis, nullus nec bonus nec malus genius silentium possit imponere, si quid dignum de medicinæ subiecto, & ars ne an scientia sit, & num prædicamentorum tractatio ad logicum an ad metaphysicum spectet, & de intellectu possibili, & num scientia de anima omniũ sit præstantissima, alijsq; ineptijs reperiissent. Verùm illos ridiculos (quamuis interim superciliosos) homines, modò (uti longè minus adhuc præsens consueui) neutiquam moror: quin potius gratiam à ueritatis studiosis expecto, quod Galeni sententijs subinde commemoratis, ueram hominis cõstructionem ipse pertractem, etiam si fortè longius alicubi expatietur oratio. Neq; arbitror Galeni (qui toties inter scribendũ ingemuisse uidetur, quòd simul cum ipso Anatomes studium prorsus, uti sanè accidit, collaberetur) manes mihi ob id infestos fore, quod ipsum potius simiæ quàm hominis fabricã edocere, ac propter aliorum Anatomicorum qui illum præcesserunt libros, à simiæ constructione ad hominis demigrare, simulq; ambas confundere, ostendam. Quod non eò dico, quasi in sacri ossis & coccygis descriptione Galenus hominis ossa cum simiæ miscuerit (nisi uolens pauciora coccygis ossa, quàm subinde in caudatis simijs occurrunt, enumerauerit) sed quod quinque tantum uertebras lumborum recenseat, quum canes & caudatæ simiæ plures habeant, nihilominus tamen Galenus & uertebras & sacrum os & coccyx os simiæ describat. Quod uerò ueteres illi pueros in Anatome exercentes, hominis ossa sedulò uersauerint, nomina attestantur partibus ab ipsis indita. Vix enim ambigo, quin λόκκυγα appellauerint os quoddam à similitudine quapiam, quam cum aue à Plinio quoque coccyge (nobis uerò cucculo) nuncupata, obtinet: præcipuè quum carne ligamentisq; adamussim nõ est purgatum. Quæ autem hæc esse possit similitudo, tunc promptius exponam, quum horum quoque ossium in homine descriptionem succinctè addidero. Sub lumborum itaque uertebris in homine plurimùm[a] decem reperiuntur ossa, quorum sex sacrum hominis os, quatuor uerò coccygem constituunt.[b] Sex enim superiora inuicem ita committuntur, quemadmodum[c] tria ossa canis sacrum os efformantia, uniri relatum est. In medio enim anterioris sedis connexum ostendunt,[d] qualem uertebrarum constituerent corpora, si adeò coaluissent, ut nihil cartilaginis in sex horum ossium unione uiseretur, nisi forsitan in admodum pueris, quibus ossa adhuc prorsus non coaluere. In lateribus quoque anterioris partis, ubi (ut ita dicam)[e] transuersi sex horum ossium processus inuicem uniuntur, admodum obscura cõnexus apparet species. In posteriori autem sede, unio prorsus aboletur, unumq; os ex illis sex efformatum conspicitur. Nulla enim hîc unionis se offert linea, nisi interdum in primi ossis cum secundo coalitu.[h] Quippe non raro primum os secundo posteriori sede ea articulationis forma cõmitti spectatur, qua ascendentes descendentesq; in lumbis uertebrarum processus articulari solent. Verùm etsi illi processus ita iungãtur, transuersi tamen eius ossis processus, omni ex parte secundi ossis processibus coalescunt: & omnes isti connexus adeò sunt ualidi, ut primum os ne tantillum quidem super secundum moueri queat. Aliquando tamen sacra ossa in cemiterijs obuia primum os abruptum ostendunt, idq; ac si lumborum esset uertebra seorsum inuenitur. Nisi enim id primum os crassis & amplis donaretur transuersis processibus, à lumborũ uertebris forma uix discerni posset. Porrò in pueris sex horum ossium coalitus etiam in posteriori sede cõspicuus est, quemadmodum in anteriori parte est spectatissima. Deinde ut in nullis hominibus in anteriori sede coalitus omnino obliteratur, ita etiam perpetuo in posteriori sacri ossis sede ea coalitus species se offert, quæ ossium corporibus perficitur.[i] Si enim foramini dorsali medullæ in sacro osse inciso, animũ accõmodaueris, per foraminis progressum, ossium corpora ita liquidò coaluisse cernes, atque in anteriori sede. Præterea sex horum ossium series tribus ossibus quæ canis sacrum os efformant, respondet. quemadmodũ enim his supremum maius est medio, & medium maius infimo: ita quoq; hominis ossa tanto minora uidentur, quanto humiliorem in sacro osse sedem occupãt. Quanquam secundũ os, hoc sibi priuatim uendicat, quòd inter reliqua ossis sacri ossa[k] amplioribus crassioribusq;, & antrorsum retrorsumq; magis prominentibus transuersis constet processibus.[l] Primi seu supremi ossis superior pars, omnino superiori sedi cuiuis lumborũ uertebræ respõdet. Et corpus etiã quintæ lumborum uertebræ ita primo ossi adaptatur, ut lumborũ uertebræ superioris uertebræ processuum tubercula suscipiunt. Sexti uerò ossis[m] humilior pars insigniter ab inferiori sede tertij canum ossis differt. Hominis enim os nullos descendentes adipiscitur processus,

Lib. 10. Naturalis historiæ Cap. 9.

Hominis sacri ossis descriptio.

a fi. cap. 1. 4. G, H, & I, K. deis integrarum. figu. M, N. et huius ca. tola 1 & 2 fig.

b 1 fi. A, B, C, D, E, F. c 4. fig. cha ract. 1, 2, 3. d fig. cap. 14. R. e 1, 2 fig. L, L, R. f 1, 2 fig. Z. h 2 fig. Y.

i 2 fig. f, g, h, i, k. k 1 fig. à Z paulò sub inferiori L. l Confer superiorem partem 1 et 2 fig. cum figuris ca. 17. aut connexum sterilis integris fig. & fig. cap. 14. m 1 figur. a